

ת"פ 3386/04/18 - מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים ואח'... נגד יוסף טקאטקה 2. מפעל ששת האבנים לאבן ושיש בע"מ, עאיד טקטקה ע"י, ע. מפעל ששת האבנים ואח'...

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 3386-04-18 מדינת ישראל נ' טקטקה ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט עבאס עאסי המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים	
1. יוסף טקאטקה 2. מפעל ששת האבנים לאבן ושיש בע"מ	
3. עאיד טקטקה ע"י ב"כ עוה"ד	
4. ע. מפעל ששת האבנים למסחר באבן בע"מ	
ע"י ב"כ עוה"ד ב"כ עו"ד אייל אסעד	
9. ג'לאל בן עאיד טקאטקה	
10. א. גורי יזמות בע"מ	
ע"י ב"כ עוה"ד אייל אסעד	
16. חוסאם שמס ע"י ב"כ עוה"ד	
17. ש.ס. נור פיתוח ובנייה בע"מ	

גזר דין
(נאשמים 1-4, 10)

ביום 6.11.22 הורשעו הנאשמים 1-4 (להלן: "הנאשמים"), בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן שסומן S-1, במסגרת הסדר טיעון שהוגש וסומן S-2.

ביום 8.12.22 הורשעה הנאשמת 10 אף היא בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן.

רקע כללי

1. כתב האישום הראשון בתיק זה הוגש ביום 3.4.18 נגד נאשם יחיד הוא הנאשם 9. בכתב האישום יוחסו לנאשם 9 עבירות על פי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"). ביום 4.9.18 הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן שבו נוספו 16 נאשמים לכתב האישום, ואשר כלל שבעה אישומים בריבוי עבירות בהיקף של עשרות מיליוני שקלים, לרבות בגין: הוצאת חשבונית מס במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות, לפי

סעיפים 117(ב)(3) ו-117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**"); מרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת מס הכנסה**"); הלבנת הון לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון; קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. לאחר הגשת כתב האישום המתוקן, התנהלו בתיק הליכים משפטיים מקדמיים בפני כב' השופט בדימוס יעקב צבן. התשובה האחרונה לכתב האישום ניתנה על ידי נאשם 13 ביום 9.8.20. בחודשים יולי עד אוגוסט 2020 התקיים הליך גישור בתיק, אשר לא צלח.

3. בחודש ספטמבר 2020 עבר הטיפול בתיק לכב' השופט רמי רובין. בחודש ינואר 2021 עבר הטיפול בתיק לטיפולו של מותב זה. ביום 15.2.21 התקיים דיון מסכם לרבות, לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "**חסד"פ**"), וביום 4.3.21 התקיימה ישיבת הוכחות ראשונה בתיק.

4. לאחר ישיבת ההוכחות הגישה המאשימה בקשה להפרדת אישומים; הבקשה התקבלה בהחלטה מיום 22.3.21, וביום 25.3.21 הגישה המאשימה כתב אישום מתוקן בשנית. לאחר מכן, נמשכה שמיעת עדי התביעה; בין לבין נעשה ניסיון נוסף לגישור, שאף הוא לא נשא פרי.

5. כאמור, בדיון שהתקיים ביום 6.11.22 הגישו המאשימה ונאשמים 1-4 הסדר טיעון, שלפיו הנאשמים יודו בעובדות כתב האישום המתוקן וירשעו בעבירות המיוחסות להם.

פרטי כתב האישום המתוקן והכרעת הדין

חלק כללי

6. נאשמת 2 היא חברה הרשומה בישראל מיום 17.1.07, אשר עיסוקה באספקת אבן ושיש. נאשם 1 הוא בעל המניות היחיד בחברה ומנהלה. נאשמת 4 היא חברה הרשומה בישראל מיום 12.7.16, אשר עיסוקה באספקת אבן ושיש. החברה הוקמה על ידי נאשם 1, הוא בעליה והיא מנוהלת על ידו; עם זאת, היא נרשמה בבעלות בנו, הנאשם 3, אשר רשום כבעל המניות היחיד בחברה. נאשם 9 הוא אחיו של נאשם 1.

7. במועדים שונים, בין השנים 2010 - 2013, קשר נאשם 1 קשר עם יתר הנאשמים ועם סולטן חריז, ריאד שאוריה, ראד עמאד, חברת ב.א.ג.א. לבניה והובלות בע"מ, חברת קארמן חברה לעבודות בע"מ, חברת אל אמיר לאבן ולשיש בע"מ (להלן: "**החברות**") ביחד או בנפרד, כל אחד לפי חלקו כפי שיפורט בהמשך, לביצועה של תוכנית עבריינית אשר מטרתה הוצאת חשבוניות פיקטיביות בהיקף משמעותי, הלבנת הון וכן עבירות נוספות, כמתואר להלן.

8. נאשם 1 עשה שימוש בחברות במהלך השנים הרלוונטיות לאישום, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, במטרה להוציא חשבוניות עבור נאשמת 2, ובהמשך עבור נאשמת 4, למרות שלא סופקה כל סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי חברות הקש עבור נאשמות 2 ו- 4, על מנת שנאשמות 2 ו-4 ירשמו חשבוניות אלה בספרי החשבונות שלהן, ובהמשך ישתמשו בהן לשם הונאת רשות המסים (להלן: "החשבוניות הפיקטיביות").
9. סולטן חריז, ריאד שאוריה וראאד עמאד, (להלן: "השותפים") קשרו קשר עם נאשם 1 לשם הוצאת חשבוניות פיקטיביות של החברות וביצוע עבירות הנוגעות לכך. חלקם היו בעליהן הרשומים של החברות, וחלקם פעלו לשם הוצאת החשבוניות הפיקטיביות ו/או השבת הכסף ששולם לכאורה לחברות, באמצעות המחאות, לידי נאשם 1.
10. פעולותיהם של השותפים, ושל אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה, גרמו ליצירת מצג שווא לפיו חברות הקש מספקות סחורה לנאשמת 2, ובהמשך לנאשמת 4, תמורת תשלום, ובהתאם מוציאות חשבוניות כדין ביחס לעסקאות אלה.
- החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בכזב בהנהלת החשבונות של נאשמת 2, בדיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, וכנגדן נרשמו בהנהלת החשבונות מצגי שווא לפיהם בוצעו תשלומים בגין העסקאות המוזכרות בחשבוניות הפיקטיביות.
11. במקביל להוצאת החשבוניות הפיקטיביות על ידי החברות עבור נאשמת 2, במסגרת מצג השווא, לפיו נאשמת 2 רכשה סחורה מהחברות, הוציא נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, המחאות של נאשמת 2 לפקודת החברות. המחאות אלו נפרעו בדרכים שונות, אך הכסף הוחזר לנאשם 1 ולא הגיע בפועל לחברות.
- בהוראת נאשם 1 חלק מהמחאות האמורות נפרעו בסניף בנק הפועלים בו מתנהל חשבון הבנק של נאשמת 2, על ידי סולטן חריז, ריאד שאוריה, ראאד עמאד ואחרים במזומן, והכסף הוחזר לנאשם 1, בניכוי עמלה שנמסרה לנאשמים. חלק מהמחאות נפרעו על ידי נאשם 9 במזומן וחלקן הופקדו בחשבון הרשום על שמו של נאשם 9, אך שייך למעשה לנאשם 1, ומנוהל על ידו, בסניף בנק הפועלים האמור.
- חלק אחר מהמחאות נוכו על ידי נותני שירותים פיננסיים מוסדרים, לעיתים על ידי נאשם 1 ולעיתים על ידי נאשם 9 ונוספים אשר זהותם אינה ידועה למאשימה.
12. ההיקף הכולל של החשבוניות הפיקטיביות שהוצאו במסגרת הקשר לנאשמת 2 הינו 65,562,000 ₪. נאשמת 2, בדיעתו של נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, הגישה דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 65,562,000 ₪. בכך הקטינו הנאשמים שלא כדין את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמו בשנים האמורות.
13. במהלך השנים 2010 - 2013, ועל מנת לייצר מצג שווא לפיו היקפי העבודה של נאשמת 2 תואמים את החשבוניות הפיקטיביות שנרשמו בספריה, רשמה נאשמת 2, בדיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, מאות תעודות

משלוח, אשר לכאורה משקפות סחורה שנרכשה על ידי נאשמת 2, כאשר למעשה לא בוצעו המשלוחים המתוארים בתעודות.

עבירת הוצאת חשבוניות פיקטיביות בנסיבות המתוארות לעיל ולהלן, קשירת קשר לכך, ועבירת רישום כוזב במסמכי תאגיד, הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון. התשלומים שבוצעו באמצעות שיקים כנגד החשבוניות הפיקטיביות, כאמור לעיל, הם בגדר רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

הפעולות השונות להשבת הכסף לנאשם 1, כפי שיפורט בהמשך, מהוות פעולה ברכוש אסור שמטרתו להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו, בהיקף כולל של ₪ 59,444,580. כמו כן, הפעולות המתוארות לעיל מהוות פעולות ברכוש אסור העולה בהיקפו על 500,000 ש"ח בשלושה חודשים.

ניהול חשבון בנק הרשום על שמו של נאשם 9, אך שייך למעשה לנאשם 1, ומנוהל על ידו, בסניף בנק הפועלים האמור, בעת שהנאשם 9 מדווח כי אין נהנים או מיופי כוח בחשבון מלבדו, מהווה מסירת מידע כוזב, בניגוד לסעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון.

אישום ראשון

14. חברת באג'א היא חברה הרשומה בישראל אשר הוקמה ביום 16.7.09. לאחר שמניות החברה הועברו מספר פעמים לאנשים שונים, ביום 12.4.10 נרשמה הבעלות בחברה על שם סולטן חריז (להלן: "סולטן").

בחודשים פברואר עד יוני 2010 הוצאו 14 חשבוניות פיקטיביות על ידי חברת באג'א ונרשמו בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, משל שיקפו עסקאות אמת, זאת למרות שלא סופקה כל סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי חברת באג'א עבור נאשמת 2. במקביל להוצאת החשבוניות ורישומן כאמור, רשם נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, 14 המחאות בסכומים זהים לסכומים הרשומים ב-14 מהחשבוניות הפיקטיביות, חלקן לפקודת חברת באג'א וחלקן לפקודת סולטן וחברת באג'א.

נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, השתמשה בחשבוניות הפיקטיביות לשם הגשת דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ובכך הקטינה, שלא כדין, את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמה בתקופה הרלוונטית.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה הגישה נאשמת 2 בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של ₪ 2,590,144.

15. הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות וקשירת קשר לכך, הן עבירות מקור

לפי חוק איסור הלבנת הון.

התשלומים שבוצעו כנגד החשבוניות הפיקטיביות והכספים שנפרעו ביחס לחשבוניות אלו, כאמור לעיל, הם בגדר רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 1 מסר 8 מההמחאות, בסך כולל של 1,642,822 ₪, לידי סולטן. לעיתים בבית לחם ולעיתים מחוץ לסניף בנק הפועלים ברח' צלאח א-דין בירושלים, בו התנהל חשבון הבנק של נאשמת 2. בהוראתו של נאשם 1, היה סולטן נכנס לסניף בליווי של נאשם 1, פורע את ההמחאות למזומן ומוסר את הכסף לידי נאשם 1. כל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו. בתמורה לפעולת פריטת המחאות בבנק שולם לסולטן 100-200 ₪ בכל פעם.

כמו כן, מתן ההמחאות כולן מהנאשם 1 לסולטן, וקבלת תמורתן חזרה במזומן או בדרך אחרת אצל הנאשם 1, מהווה פעולות בכספים שהינם רכוש אסור בהיקף של מעל 500,000 ₪ בתוך תקופה של שלושה חודשים.

16. בגין המעשים המתוארים לעיל הורשעו נאשמים 1 ו-2 על פי הודאתם בעבירות בדבר:

- א. הוצאת חשבונית מס במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 117(ב)(3) + 117(ב)(2)(3) לחוק מע"מ (ריבוי עבירות).
- ב. מרמה, עורמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ריבוי עבירות).
- ג. איסור הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).
- ד. פעולה ברכוש אסור - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (כנוסחו במועד ביצוע העבירה) (ריבוי עבירות).
- ה. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין.

אישום שני

17. חברת קארמן היא חברה הרשומה בישראל אשר הוקמה ביום 11.2.08. לאחר שמניות החברה הועברו מספר פעמים לאנשים שונים, ביום 28.10.10 הועברו מניות החברה לידי ריאד שאוריה.

בחודשים אוגוסט 2010 עד מאי 2011 הוצאו 57 חשבוניות פיקטיביות על ידי חברת קארמן ונרשמו בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, משל שיקפו עסקאות אמת, זאת למרות שלא סופקה כל

סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי חברת קארמן לנאשמת 2. במקביל להוצאת החשבוניות ורישומן כאמור, רשם נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, 57 המחאות בסכומים זהים לסכומים הרשומים ב-57 מהחשבוניות הפיקטיביות לפקודת סולטן, ריאד שאוריה, חברת קארמן ואחרים.

הנאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, השתמשה בחשבוניות הפיקטיביות לשם הגשת דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ובכך הקטינה, שלא כדין, את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמה בשנים האמורות.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה הגישה נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 10,726,106 ₪.

18. הוצאת חשבוניות פיקטיביות וקשירת קשר לכך הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון.

התשלומים שבוצעו כנגד החשבוניות הפיקטיביות והכספים שנפרעו ביחס לחשבוניות אלו, כאמור לעיל, הם בגדר רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 1 מסר 6 מההמחאות, בסך כולל של 1,017,936.68 ₪, לידי סולטן, לעיתים בבית לחם ולעיתים מחוץ לסניף בנק הפועלים ברח' צלאח א-דין בירושלים, בו התנהל חשבון הבנק של נאשמת 2. בהוראתו של נאשם 1, היה סולטן נכנס לסניף בליווי של נאשם 1, פורע את ההמחאות למזומן ומוסר את הכסף לידי נאשם 1. כל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו. בתמורה לפעולות פריטת ההמחאות בבנק שולם לסולטן 100-200 ₪ בכל פעם.

נאשם 1 מסר 27 מההמחאות, בסך כולל של 5,616,079 ₪, לידי ריאד שאוריה מחוץ לסניף בנק הפועלים ברח' צלאח א-דין בירושלים, בו התנהל חשבון הבנק של נאשמת 2. בהוראתו של נאשם 1, היה ריאד שאוריה נכנס לסניף בליווי של נאשם 1, פורע את ההמחאות למזומן ומוסר את הכסף לידי נאשם 1. כל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו. בתמורה לפעולת פריטת המחאות בבנק שילם נאשם 1 לריאד שאוריה 100-200 ₪ בכל פעם.

שמונה מההמחאות, בסך כולל של 1,545,106 ₪, הופקדו על ידי נאשם 9 בחשבון מס' 321181 בסניף 696 בבנק הפועלים, הרשום על שם נאשם 9, אך השייך למעשה לנאשם 1, ומנוהל על ידו. זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

שתיים מההמחאות, בסך של 192,847 ₪, הופקדו על ידי נאשם 1 בחשבון האמור של נאשם 9, במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

19. במעשים המתוארים לעיל הורשעו נאשמים 1 ו-2 על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

- א. הוצאת חשבונית מס במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 117(ב)(3) + 117(ב)(3) לחוק מע"מ (ריבוי עבירות).
- ב. מרמה, עורמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ריבוי עבירות).
- ג. איסור הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).
- ד. פעולה ברכוש אסור - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).
- ה. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות).

אישום שלישי

20. נאשמת 10 היא חברה הרשומה בישראל אשר הוקמה ביום 21.8.11.

בחודשים ספטמבר 2011 עד מאי 2012 הוצאו 25 חשבוניות פיקטיביות על ידי נאשמת 10 ונרשמו בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, משל שיקפו עסקאות אמת, זאת למרות שלא סופקה כל סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי נאשמת 10 לנאשמת 2. במקביל להוצאת החשבוניות ורישומן כאמור, רשם נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, 24 המחאות בסכומים זהים לסכומים הרשומים ב-24 מהחשבוניות הפיקטיביות לפקודת נאשמים 9, 10, ריאד שאוריה ואחרים.

הנאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, השתמשה בחשבוניות הפיקטיביות לשם הגשת דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ובכך הקטינה, שלא כדין, את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמו בשנים האמורות.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה הגישה נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 6,257,447 ₪.

21. הוצאת חשבוניות פיקטיביות וקשירת קשר לכך הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון.

התשלומים שבוצעו כנגד החשבוניות הפיקטיביות והכספים שנפרעו ביחס לחשבוניות אלו, כאמור לעיל, הם בגדר רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 1 מסר 4 מההמחאות, בסך כולל של 803,487 ₪, לידי ריאד שאוריה מחוץ לסניף בנק הפועלים ברח' צלאח א-דין בירושלים, בו התנהל חשבון הבנק של נאשמת 2. בהוראתו של נאשם 1, היה ריאד שאוריה נכנס לסניף בליווי של נאשם 1, פורע את ההמחאות למזומן ומוסר את הכסף לידי נאשם 1. כל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו. בתמורה לפעולת פריטת המחאות בבנק שולם לריאד שאוריה 100-200 ₪ בכל פעם.

9 מההמחאות, בסך כולל של 2,329,460 ₪, נפרעו על ידי נאשם 9 והופקדו בחשבון מס' 321181 בסניף 696 בבנק הפועלים, הרשום על שמו, אך השייך למעשה לנאשם 1, ומנוהל על ידו. זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

המחאה אחת בסך 38,590 ₪ נכתה על ידי נאשם 1 בחלפנות דענא ביריחו. זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

22. במעשים המתוארים לעיל הורשעו נאשמים 1, 2, ו-10 על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

א. הוצאת חשבונית מס במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 117(ב)(3) + 117(ב)(3) לחוק מע"מ (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2, 10).

ב. מרמה, עורמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ריבוי עבירות) (נאשמים 1 ו-2).

ג. איסור הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2).

ד. פעולה ברכוש אסור - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2).

ה. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2, 10).

אישום רביעי

23. חברת אל אמיר היא חברה הרשומה בישראל אשר הוקמה ביום 10.1.11. במסמכי פתיחת החברה נרשם ראד עמאד כבעלים של חברת אל עמיר.

בחודשים יוני 2011 עד יולי 2013 הוצאו 219 חשבוניות פיקטיביות על ידי חברת אל אמיר ונרשמו בספרי הנהלת החשבונות של נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, משל שיקפו עסקאות אמת, זאת למרות שלא סופקה כל סחורה ולא בוצעה כל עבודה על ידי חברת אל עמיר לנאשמת 2. במקביל להוצאת החשבוניות ורישומן כאמור, רשם נאשם 1, בין בעצמו ובין באמצעות אחר, 217 המחאות בסכומים זהים לסכומים הרשומים ב-217 מהחשבוניות

הפיקטיביות לפקודת נאשם 9, ראאד עמאד, חברת אל עמיר ואחרים.

הנאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, השתמשה בחשבוניות הפיקטיביות לשם הגשת דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ובכך הקטינה, שלא כדין, את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר שילמו בשנים האמורות.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה הגישה נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ בהיקף של 45,988,303 ₪.

על מנת לייצר מצג שווא, לפיו היקפי העבודה של נאשמת 2 תואמים את החשבוניות הפיקטיביות שנרשמו בספריה, רשמה נאשמת 2, בידיעת נאשם 1 אשר פעל כמנהלה, בתקופה הרלוונטית לאישום זה. עשרות רבות של תעודות משלוח, אשר לכאורה משקפות סחורה שנרכשה על ידי נאשמת 2, כאשר למעשה לא בוצעו המשלוחים המתוארים בתעודות.

על מנת לייצר מצג לפיו חברת אל עמיר הינה אכן חברה פעילה, זויפו על ידי חברת אל עמיר ונוספים שאינם ידועים במדויק למאשימה, בתקופה הרלוונטית לאישום זה, 175 חשבוניות מס בסכום כולל של 34,350,639 ₪.

החשבוניות המזויפות נרשמו בהנהלת החשבונות של חברת אל עמיר, משל שיקפו עסקאות אמת.

חברת אל השתמשה בחשבוניות המזויפות לשם הגשת דיווחים כוזבים למס הכנסה ולמע"מ במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס, ובכך הקטינה, שלא כדין, את תשלומי מס הכנסה ומע"מ אשר הייתה אמורה לשלם בשנים האמורות.

24. הוצאת חשבוניות פיקטיביות וקשירת קשר לכך הן עבירות מקור לפי חוק איסור הלבנת הון. התשלומים שבוצעו כנגד החשבוניות הפיקטיביות והכספים שנפרעו ביחס לחשבוניות אלו, כאמור לעיל, הם בגדר רכוש אסור כהגדרתו בחוק איסור הלבנת הון.

נאשם 1 מסר 184 מהמחאות, בסך כולל של 43,225,593 ₪, לידי חברת אל עמיר, באמצעות מנהלה ראאד עמאד, ליד סניף בנק הפועלים ברח' צלאח א-דין בירושלים, בו התנהל חשבון הבנק של נאשמת 2. בהוראתו של נאשם 1, היה ראאד עמאד נכנס לסניף, פורע את המחאות למזומן ומוסר את הכסף לידי נאשם 1. כל זאת במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

בתמורה לרישום חברת אל עמיר על שמו ולפעולת פריטת המחאות בבנק קיבל ראאד עמאד משכורת חודשית הנעה בין 7,000-10,000 ₪ במזומן.

במהלך השנים 2011-2013 לא דיווח ראדד עמאד על הכנסותיו האמורות ולא שילם את המיסים הנובעים מהכנסותיו, על פי הפירוט הבא: שנת 2011 - הכנסה בסך 56,000 ₪; שנת 2012 - הכנסה בסך 84,000 ₪; שנת 2013 - הכנסה בסך 84,000 ₪.

שלוש מההמחאות, בסך של 129,100 ₪, נפרעו על ידי נאשם 9 והופקדו בחשבון מס' 321181 בסניף 696 בבנק הפועלים, הרשום על שמו, אך השייך למעשה לנאשם 1, ומנוהל על ידו במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

שלוש המחאות בסך כולל של 568,100 ₪ נוכו על ידי נאשם 1 בחלפנות דענא בירחו במטרה להסתיר או להסוות את מקור הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו.

25. במעשים המתוארים לעיל, הורשעו נאשמים 1 ו-2 על פי הודאתם בעבירות כדלקמן:

- א. רישום כוזב במסמכי תאגיד - עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין (נאשם 1).
- ב. הוצאת חשבונית מס במטרה להתחמק ממס בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 117(ב)(3) + 117(ב)(3) לחוק מע"מ (ריבוי עבירות). (נאשמים 1 ו-2).
- ג. מרמה, עורמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (ריבוי עבירות) (נאשמים 1 ו-2).
- ד. איסור הלבנת הון - עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2).
- ה. פעולה ברכוש אסור - עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות) (נאשמים 1, 2).
- ו. קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין (נאשמים 1, 2).

אישום שביעי

26. נאשמת 4 היא חברה הרשומה בישראל אשר הוקמה ביום 12.7.16. במסמכי פתיחת החברה ובמרשמי החברה, נרשם נאשם 3 ככזב כבעל המניות וכדירקטור של נאשמת 4, כאשר למעשה בעל המניות היחיד ומנהל החברה הוא נאשם 1.

בגין מעשיהם המתוארים באישום זה הורשעו נאשמים 3 ו-4 על פי הודאתם, בעבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד - עבירה לפי סעיף 423 לחוק העונשין.

אישום שמיני

27. נאשמת 2 היא הבעלים הרשום של חשבון בנק מס' 371111. נאשם 1 מוגדר כמורשה בחשבון.

נאשם 9 הוא הבעלים הרשום של חשבון בנק מס' 321181 בסניף 696 בבנק הפועלים, אך החשבון שייך למעשה לנאשם 1 ומנוהל על ידו. הנאשם 9 דיווח כי אין נהנים או מורשים אחרים בחשבון, הגם שעובדי הבנק הזהירו אותו כי אסור לו לאפשר פעילות של אחר בחשבון הבנק שלו בלא דיווח.

28. בתקופה שבין ינואר 2010 לבין ינואר 2017, ומעבר לפעולותיו המתוארות באישומים לעיל של הנאשם 9, הפקיד נאשם 9 סכומי כסף גדולים לחשבון הבנק הרשום על שמו, למרות שהמדובר בפעולות בנקאיות של הנאשם 1 או הנאשמת 2.

הנאשם 9 עשה את האמור באמצעות הפקדת שיקים המשוכים על חשבון נאשמת 2 בחשבון הבנק הרשום על שמו (מס' 321181) הגם שאין אלה שיקים הנוגעים לעסקיו שלו. בדרך זו העביר הנאשם 9 עבור הנאשם 1 והנאשמת 2, כספים אשר אינם שלו ואינם נוגעים אליו או מיועדים עבורו, בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה. אך הינו 17 מיליון ש"ח לכל הפחות.

29. בגין מעשיהם המתוארים הורשעו נאשמים 1 ו-2 על פי הודאתם בעבירה לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון (ריבוי עבירות).

פרטי הסדר טיעון

30. כאמור, הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו על פי הודאתם בהתאם להסדר טיעון שהוגש בתיק S-2, שעל פיו הסכימו הצדדים:

ביחס לנאשמים 1, 2, 4 הצדדים יהיו חופשיים בטיעוניהם, לרבות בעניין גובה הקנס.

ביחס לנאשם 3 - הוסכם כי יוטלו עליו העונשים הבאים: עונש של מאסר על תנאי, שאורכו ייקבע בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט, וקנס בסך של 70,000 ₪ לפקודת קרן החילוט של האפוטרופוס הכללי, שישולם מסך הכסף שהופקד בקרן החילוט בעבור שחרורו של רכב אאודי Q7 מספר רישוי 36-214-54, הרשום על שם נאשם 3. כל תשואה שתיוותר בקרן החילוט מהפקדת סכום זה, תחולט.

כמו כן, הוסכם על חילוט סכומים ונכסים כמפורט בהסדר.

הראיות לעונש

31. המאשימה הגישה רישום פלילי של נאשם 1.

הנאשם 1 הגיש אסופה של הודעות טלפון ואסופה של תיעוד רפואי.

טענות הצדדים לעונש

נאשמים 3 ו-4:

32. ב"כ המאשימה, עוה"ד יעל רצ'קר המלומדת, טענה כי יש לכבד את הסדר הטיעון הסגור; היא ציינה כי נאשמים 3 ו-4 הורשעו בעבירה אחת של רישום כוזב במסמכי תאגיד; ההסדר אליו הגיעו הצדדים יש בו כדי לאזן בין חומרת המעשים והאינטרס הציבורי לבין העושה והעונש; נאשם 4 ללא עבר פלילי הודה וחסך זמן שיפוטי. המאשימה ביקשה להטיל על נאשם 4 קנס כספי נכבד לצד הרשעה.

33. גם הסנגור המלומד, עו"ד אייל אסעד, ביקש לכבד את ההסדר, אך טען כי אין להטיל קנס על נאשמת 4. העבירות בהן הורשעו הנאשמים 3 ו-4 מתייחסות לענין פרוצדוראלי ולא לעבירות מס; ההסכמה להסדר לעונש לגבי נאשם 3 כוללת בתוכה גם את העונש נגד נאשמת 4, ואין מקום להטיל קנס נוסף על נאשמת 4, מעבר לקנס שסוכם בהסדר הטיעון שיש להטיל על נאשם 3.

נאשמים 1,2:

34. לטענת המאשימה, נאשם 1 קשר קשר עם יתר הנאשמים, שחלקם נכללו בכתב אישום זה וחלקם בכתב אישום נוסף בתיק מקביל לתיק זה, לביצוע תוכנית עבריינית שמטרתה יצירת חשבוניות פיקטיביות בסכומי עתק, הלבנת הון ועבירות נוספות; הנאשם 1 עשה שימוש בחברות המופיעות בכתב האישום המתוקן ופעל בעצמו באמצעות אחרים כדי להוציא חשבוניות עבור נאשמת 2; החשבוניות הפיקטיביות נרשמו בהנהלת החשבונות של נאשמת 2 בידיעת הנאשם 1 שפעל כמנהלה; הנאשם 1 אף הוציא בעצמו, ובאמצעות אחרים, המחאות של הנאשמת 2 לפקודת החברות האחרות, והמחאות אלה נפרעו בדרכים שונות, כאשר הכסף הוחזר לנאשם ולא הגיע בפועל לחברות; ההיקף הכולל של החשבוניות הפיקטיביות שהוצאו במסגרת קשר זה מגיע לסך של ₪ 65,562,000 כמפורט בכתב האישום המתוקן.

העבירות בוצעו על ידי נאשם 1 בין השנים 2010 עד 2013, ובגין כך יוחסו לנאשם עבירות מס הכנסה, מע"מ ועבירות הלבנת הון.

35. הערכים המוגנים כתוצאה מעבירות המס שביצעו הנאשמים, במיוחד הנאשם 1, הם ערך השוויון בנשיאת נטל המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה; העבריינות הכלכלית ועבריינות המס בכללה איננה מסתכמת רק בהוצאת כספים מקופת המדינה אלא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה בעול של החברה, ותשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של המס.

הערך החברתי המוגן על ידי האיסור על הלבנת הון הוא מניעת ערבוּבו של כסף שהושג בדרכים חוקיות עם כסף שהושג בדרכים עברייניות, וזאת כחלק מהמלחמה הכוללת בעבריינות.

36. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא גבוהה נוכח סכומי הכסף, התמשכות העבירות על פני מספר שנים ומעורבות של אנשים נוספים, חברות נוספות ומוסדות פיננסיים.

37. לענין נסיבות ביצוע העבירה, יש להתחשב בתכנון שקדם לביצוע העבירה; הנאשם 1 תכנן אופרציה שלמה של פנייה לגופים, יצירת חברות פיקטיביות; הוא דאג להוצאת חשבוניות פיקטיביות ולהחזרת הכסף לכיסו; חלקו היחסי של הנאשם 1 בביצוע העבירות ומידת ההשפעה שלו בביצוע העבירות היא מכרעת; הנאשם 1 היה ראש המערך, הוא ניהל אותו וניצל את מעמדו על מנת להנהיג את הכל ביד רמה; הנאשם 1 פעל על מנת לרמות את המערכת הפיננסית באופן שדאג להעביר את הכספים דרך המערכות הפיננסיות, באמצעות מסייע תורן ולהוציא אותם כשהם מולבנים.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות הוא נזק כבד; מדובר בהיקף עבירות בסך של כ- 65,000,000 ₪; מתוך בצע כסף ורצון להעלים כספים מרשויות המס; הנאשם 1 הבין היטב את המעשים שלו, תכנן אותם ועם הזמן אף שכלל והגדיל את היקף העבירות; מדובר באיש עסקים מכובד ואמיד שמבין היטב את משמעות הדברים ואת העבירות שעשה כדי לרמות את הרשויות.

38. מבחינת מדיניות הענישה, נטען על ידי המאשימה כי, הפסיקה העקבית קובעת כי בעבירות מס והלבנת הון הנתון העיקרי אליו מתייחס בית המשפט בגזירת הדין הוא היקף הכספים שבמרמה. כמו כן, נקבע כי בעבירות מס יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה בשל הקלות בביצוע העבירות והקושי לאתר את המבצעים. בתי המשפט קובעים כי בעבירות מס מן הראוי להטיל עונשי מאסר ממושכים בפועל לצד קנסות כבדים.

ב"כ המאשימה הפנתה לאסופת פסקי דין שהגישה בענין זה; היא טענה כי יש לראות בעבירות כמסכת אירועים אחת; מדובר בדפוס פעולה זהה ותוכנית אחת; בין העבירות קיים קשר הדוק; כך גם בענין הלבנת הון.

במכלול השיקולים הנ"ל עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שנע בין 6 עד 10 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

39. אשר לנסיבות הנאשם 1 שאין קשורות בביצוע העבירות נטען על ידי ב"כ המאשימה כי, הנאשם 1 לא הסיר את מחדליו; מדובר בהיקף עבירות נרחב. עם זאת, נטען כי הנאשם 1 הודה בסופו של דבר בעבירות בכתב האישום המתוקן ויש לזקוף זאת לזכותו; הנאשם 1 לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי; אומנם לא היתה לקיחת אחריות בהזדמנות ראשונה, אלא לאחר שמיעת רוב פרשת התביעה, אך בסופו של דבר הנאשם 1 חסך מזמנו של בית המשפט; לנאשם עבר פלילי אך אינו רלוונטי לעבירות מושא כתב האישום בהן הורשע.

לסיכום. ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם 1 מעט מתחת לאמצע מתחם הענישה ולהטיל עליו עונש של 7.5 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה מרתיע וקנס בסך של 1.5 מיליון ₪.

40. ביחס לנאשמות 2, 4, 10 - עתרה ב"כ המאשימה להטיל עליהן קנסות משמעותיים. ב"כ המאשימה הסכימה עם הסנגור כי לנאשמת 4 לא מיוחסות עבירות מס, אלא עבירה יחידה במסגרת אישום מס' 7, ולכן יש להבחין בינה לבין נאשמות 2 ו- 10 לגביהן יש אישומים מהותיים כולל עבירות מס, ולכן יש להטיל עליהן קנסות משמעותיים לצד ההרשעה.

טענות הסניגוריה

41. הסניגור טען כי, יש לזקוף לזכות הנאשם 1 את התמשכות ההליכים; החקירה החלה בשנת 2010, כתב האישום הוגש בשנת 2017, וכיום אנו נמצאים בסוף שנת 2022, והנאשם 1 נמצא בהליך זה למעלה מעשור.

במהלך חקירתו הציגה רשות החקירה חומר שחשף לכאורה מערכת יחסים מחוץ לנישואים של הנאשם 1, דבר אשר גרם לקרע בתא המשפחתי ולהליך גירושין; הנאשם 1 בן 48, אב לארבעה ילדים, סבא לנכדים, חסר השכלה, כל חייו עבד קשה בתחום האבן, סלל את דרכו בעולם העסקים בישראל, והצליח לבנות עסק משגשג של סחר באבן. הנאשם 1 ביצע את אספקת האבן שבבסיס החשבוניות מושא העבירות בהן הורשע; הנאשם 1 רומה על ידי מעורב נוסף בשם אחמד רומי שהוא למעשה מחולל הפרשה.

שליחת הנאשם 1 כיום למאסר מאחורי סורג ובריח, תמוטט אותו ולא תביא לשום תועלת, זאת חרף האינטרס הציבורי שנפגע בביצוע עבירות המס; בנסיבות המקרה יש לחרוג ממתחם הענישה לטובת שיקומו של הנאשם 1 ומטעמי צדק.

הסניגור אף ציין את מצבו הרפואי של נאשם 1, ואת עינוי הדין ממנו סבל במהלך החקירה וההליך.

42. בנוסף לכך, טען הסניגור כי יש לזקוף לזכות הנאשם 1 את הנכסים והכספים שחולטו בסכום משמעותי המגיע לכ- 6,000,000 ₪; חלק מהנכסים אינם בבעלות הנאשם 1, אך הוא השיג ויתור של בעלי הנכסים לטובת החילוט; בעקבות הפרשה הופסקו עסקיו של הנאשם 1; נגד הנאשם 1 מתנהלים הליכים אזרחיים בגין חובות המס שטרם הסתיימו והוא צפוי לשאת בתשלום סכום מס משמעותי בהליך אזרחי.

43. הסניגור המלומד הפנה לפסיקה שלפיה נקבעו מתחמי ענישה קצרים יחסית וביקש לקבוע את מתחם העונש ההולם בין שנה עד שנתיים, ולאשר בנסיבות המקרה חריגה מהמתחם בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין. הסנגור ציין כי הנאשם 1 הודה, לקח אחריות וחסך המשך ניהול משפט שצפויים להעיד בו עוד 45 עדים. לסיכום, עתר הסנגור לא להטיל על נאשם 1 מאסר בפועל אלא מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

44. כמצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירה שביצע הנאשם, ובהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40ב לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

45. כאמור, הצדדים מסכימים כי יש לראות בעובדות כתב האישום כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה. אומנם כתב האישום כולל ריבוי מעשים ועבירות שנעשו במשך מספר שנים, ואולם מדובר במעשים אשר יש ביניהם קשר ענייני הדוק, ומכאן שיש לראותם כאירוע אחד מתמשך, ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד (השוו: ע"פ 4910/13 **בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)).

46. הערכים המוגנים שנפגעו: על פי הפסיקה, הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות המס הם:

"ערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס, הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ופעילות התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס" (רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.04)).

"הערך המוגן בעבירות מס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת" (ע"פ (מחוזי ת"א) 71687/02 **עיני נ' מדינת ישראל** (1.4.04)).

עוד נקבע:

"עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס" (רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.02.13)).

47. הערך החברתי המוגן על ידי האיסור על עשיית פעולה ברכוש אסור לפי חוק איסור הלבנת הון, הוא מניעת ערבובם של כספים שהושגו בפעילות בלתי חוקית, עם כספים שמקורם בפעילות חוקית; וזאת כחלק מהמלחמה באותן תופעות עברייניות רחבות היקף, כגון סחר בסמים, סחר בנשים, שוק ההימורים, עבירות מס וכיו"ב. הדבר נעשה באמצעות מעקב אחר הכסף הרב המתגלגל בשווקים אשר מקורו באותה פעילות, מתוך הבנה שמעקב אחר הכסף שהושג בעבירה, יקשה על העבריינים להוציא את העבירות אל הפועל, ולכל הפחות יקשה עליהם לשמור בידיהם את רווחי פעילותם העבריינית (ע"פ 8325/05 **מאיר בלס נ' מדינת ישראל**, פס' 20 לפסק הדין (10.1.07)).

48. מידת הפגיעה בערכים המוגנים: גבוהה בנסיבות המקרה, זאת נוכח סכומי הכסף שבהם עסקינן, והתמשכות

העבירות על פני מספר שנים.

49. נסיבות שקשורות בביצוע העבירה: מדובר בעבירות שדרשו תכנון ושיטתיות; חלקו של הנאשם 1 בפרשה הוא חלק מרכזי, אך אין להתעלם מכך שקיימים מעורבים נוספים רבים שהיה להם חלק לא מבוטל בביצוע העבירות, שאף הם הועמדו לדין פלילי וצפויים לשאת בעונש בגין חלקם; הנזק הפוטנציאלי כמו גם הנזק הקונקרטי פורטו בנסגרת הפגיעה בערכים המוגנים לעיל.

50. **מדיניות הענישה הנוהגת:** על הפסיקה:

"האפשרות לעמוד על רמת הענישה הנוהגת (ככל שזו קיימת) במצב של ריבוי עבירות מסוגים שונים הינה קשה מאוד ליישום ולביצוע. כידוע, לעולם "אין שני מקרים זהים"... עם זאת, כשמדובר בניסיון לאיתור רמת הענישה הנוהגת בהתייחס לעבירה אחת או מכלול עבירות מצומצם ורווח, קל יחסית למצוא מקרים אשר הגם שאינם זהים למקרה הנדון - נסיבותיהם דומות לנסיבות המקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט. לעומת זאת, בבואו של בית המשפט לעמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בקשר לתיק שבו הורשע הנאשם 1 בעשרות ואף מאות עבירות מסוגים שונים (כבעניינו), קשה ואף בלתי אפשרי לאתר פסיקה קודמת הדנה בענישה בגין עבירות מסוג ובהיקף דומים. במצב שכזה, הציפייה שבית המשפט יצליח להגדיר בעניינו של נאשם, המואשם בריבוי עבירות מסוגים שונים, עונש או מתחם ענישה אשר יהיו קורלטיביים באופן מלא, או אף בקירוב, ל"ענישה הנוהגת" - אינה סבירה ואינה מעשית." (ע"פ 8345/15 **אוחנה נ' מדינת ישראל**, פס' 34 (19.9.2017)).

ואכן, עיון בפסיקה הנוגעת לעבירות מס והלבנת מס בהיקפים דומים, מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

ת"פ (מחוזי ת"א) 43665-11-11 **מדינת ישראל נ' שירזי** (7.12.2015), שהוצג על ידי המאשימה. מדובר היה בעבירות לפי חוק העונשין, חוק מע"מ, פקודת מס הכנסה וחוק איסור הלבנת הון, בהיקף של כ 25,000,000 ₪, ועבירות לפי חוק של איסור הלבנת הון בהיקף של כ 17,500,000 ₪. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות והוטל עליו עונש שכלל 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי, וקנס בסך 1,000,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 486/16 **שירזי נ' מדינת ישראל** (13.9.2018)).

ת"פ (מחוזי מרכז) 27597-06-11 **מדינת ישראל נ' גאון** (15.2.2015), שהוצג על ידי המאשימה, ובו הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות לפי חוק העונשין וחוק מע"מ בהיקף של 14,000,000 ₪ וחוק איסור הלבנת הון בסך של 16,000,000 ₪. על הנאשם הוטל עונש במסגרת הסדר טיעון סגור שכלל 48 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 440,000 ₪, וכן חילוט בסך של 12,000,000 ₪.

ת"פ מחוזי ת"א 40099/08 **מדינת ישראל נ' בן דוד** (23.5.2010) שהוצג על ידי המאשימה, הנאשם 1 הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון סגור בעבירות מע"מ ומס הכנסה בהיקף של 158,000,000 ₪, איסור הלבנת

הון בהיקף של 53,000,000 ₪ הוטל עליו עונש במסגרת הסדר טיעון סגור שכלל 78 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 1,000,000 ₪ **שיקוץ** מהחילוט שהוערך בין 16,000,000 עד 20,000,000 ₪, ו 18 חודשי מאסר על תנאי.

ת"פ מחוזי ת"א 21315-07-13 **מדינת ישראל נ' כוכב** (15.12.2013), שהוצג על ידי המאשימה, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה ואיסור הלבנת הון בהיקף של 83,000,000 ₪. במסגרת הסדר טיעון סגור הוטלו על הנאשם 72 חודשי מאסר בפועל, 18 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 850,000 ₪ או 24 חודשי מאסר במקומו, וכן חילוט בשווי כ- 6,000,000 ₪.

ת"פ (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' חרחש** 41203-02-13 (נבו 20.11.2016), שהוצג על ידי המאשימה, הנאשם הורשע לאחר ניהול משפט בעבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה בהיקף של 20,000,000 ₪ ונגזר עליו עונש שכלל 6 שנות מאסר בפועל וקנס בסך 750,000 ₪ או 12 חודשים במקומו, ו 10 חודשי מאסר על תנאי. במקרה זה היה מדובר בנאשם עם עבר רלוונטי שניהל משפט. ביהמ"ש ציין כי הנאשם ניהל את המשפט בצורה מכבידה וטורדנית. ערעור שהוגש על גזר הדין נדחה (ע"פ (מחוזי ירושלים) 7791-01-17 **חרחש נ' מדינת ישראל** (26.6.17)). בקשת רשות ערעור נדחתה גם היא (רע"פ 3446/18 **חרחש נ' מדינת ישראל** (19.6.2018)).

ת"פ (שלום פ"ת) 10725-04-12 **מדינת ישראל נ' נמני** (11.12.2012), שהוצג על ידי המאשימה, הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות לפי חוק מע"מ בהיקף של 71,000,000 ₪. על הנאשם נגזר עליו שכלל 4.5 שנות מאסר בפועל, קנס בסך 500,000 ש"ח או 6 חודשי מאסר במקומו. בערעור העונש הוחמר ל 5.5 שנות מאסר, תוך ציון העובדה כי הנאשם לא תיקן את מחדלו ולא היה חילוט (עפ"ג (מחוזי מרכז) 44036-01-13 **נמני נ' מדינת ישראל** (30.4.2013)). בקשת רשות ערעור שהוגשה נדחתה (רע"פ 4261/13 **נמני נ' מדינת ישראל** (18.6.2013)).

ת"פ (מחוזי חיפה) 55365-03-12 **מדינת ישראל נ' פיסו** (24.3.14), שהוצג על ידי הסנגור, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה, פקודת המכס בהיקף של 125,000,000 ש"ח וחוק איסור הלבנת הון בהיקף של 40,000,000 ₪. במסגרת הסדר טיעון פתוח נגזר עליו עונש שכלל 40 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 750,000 ₪ או 12 חודשי מאסר במקומם, וחילוט משמעותי בסך של 33,000,000 ₪.

ת"פ (מחוזי מרכז) 7812-09-19 **מדינת ישראל נ' פריג'י** (13.7.21), שהוצג על ידי הסנגור, הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי חוק מע"מ וחוק איסור הלבנת הון בהיקף של כ- 48,000,000 ₪. הוטל עליו עונש שכלל 36 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 80,000 ₪ או 14 חודשים במקומו, וכן חילוט משאית.

רע"פ 8336/18 **רודי נ' מדינת ישראל** (5.12.2018), הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס הכנסה בהיקף של 35,000,000 ₪. בית המשפט השלום הטיל עליו עונש של מאסר בפועל למשך 36 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסך 300,000 ₪ או 6 חודשים במקומו. בית המשפט המחוזי

הפחית את המאסר בפועל ל 32 חודשים ומאסר חלף קנס ל 4 חודשים.

ע"פ 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.2016), הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירות לפי פקודת מס הכנסה וחוק מע"מ בהיקף של כ- 45,000,000 ₪ לפי חוק איסור הלבנת הון בהיקף של 35,000,000 ₪ והוטל עליו עונש של 3 שנים מאסר בפועל, קנס בסך 100,000 ₪ או 6 חודשי מאסר במקומו. בערעור הופחת הקנס ל- 10,000 ₪ או חודש מאסר במקומו.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 58992-03-18 **מדינת ישראל נ' סאמר** (3.4.21), הנאשם הורשע עפ"י הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות לפי חוק מע"מ ופקודת מס ההכנסה בהיקף של כ- 108,000,000 ₪, ולפי חוק איסור הלבנת הון בהיקף של כ- 10,000,000 ₪, והוטל עליו עונש של 54 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 100,000 ₪ או 12 חודשי מאסר במקומו.

קביעת המתחם

51. בנסיבות העניין כפי שתוארו לעיל, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40ג), ותוך התייחסות למכלול העבירות בהן הורשע הנאשם 1, סבורני כי יש להעמיד את **מתחם העונש ההולם מ-40 ועד ל-80 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד קנס בסך של 300,000 ₪ עד 800,000 ₪.**

במקרה דנן, סבורני כי לא קיים שיקול שיקום ממשי אשר מצדיק חריגה מהמתחם לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

52. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בענייננו, הנאשם 1 בן 48, אב לארבעה ילדים בגירים וסבא לנכדים, ללא עבר פלילי רלוונטי, אשר לאורך השנים ניהל אורח חיים תקין במסגרות חייו השונות; חשיפת מידע אישי אודותיו במסגרת החקירה מושא ההליך הובילה למשבר משפחתי עם בת זוגו ולהליך גירושין; מהתיעוד הרפואי שהגיש עולה כי הוא סובל מקשיים נפשיים ונזקק לטיפול תרופתי בעניין זה.

עונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם 1 בהיותו מאסר ראשון. סביר להניח שההרשעה עלולה לפגוע בנאשם במובן התעסוקתי, האישי והבריאותי. הנאשם 1 הודה ונטל אחריות למעשיו וחסך זמן ומשאבים ציבוריים יקרים. אומנם נשמעו עדי תביעה רבים בישיבות משפט רבות, ואולם העדים שנשמעו העלו תמונה ראייתית סבוכה ומורכבת. הוסף על כך, שההליך התנהל על ידי הצדדים בצורה חלקה ונעימה תוך שיתוף פעולה מרבי אחד עם השני ושניהם עם בית המשפט.

53. סבורני כי יש גם לזקוף לזכות הנאשמים את סכום החילוט המשמעותי. שיקול זה נשקל בגדרי מתחם העונש ההולם, ולא בקביעת המתחם, הואיל ומדובר ב"מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה", כלשון סעיף 40(א)(5) לחוק העונשין, אשר מונה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

54. בנוסף לכך, בנסיבות המקרה סבורני כי יש לשקול לקולה במידה מסוימת את התמשכות ההליכים בתיק שאומנם לנאשם היה חלק מסוים בה, אך זה לא החלק העיקרי. כידוע, התמשכות הליכים בעטייה של התנהלות רשויות התביעה עשויה להביא להקלה בעונש בהתחשב, בין היתר, במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה, בנזק שנגרם לנפגע העבירה ובתרומת התנהלותו של הנאשם (ע"פ 4603/17 **אדרי נ' מדינת ישראל** וטיבה, בנזק שנגרם לנפגע העבירה ובתרומת התנהלותו של הנאשם (ע"פ 16.7.19); ע"פ 7989/17 **דשקוב נ' מדינת ישראל** (18.4.18)).

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

55. אני גוזר על נאשם 1:

- א. **42 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם 1 במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירה מהעבירות בהן הורשע בהליך זה.
- ג. **קנס כספי בסך של 400,000 ₪** או 6 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.2.23. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

נאשם 3

56. על פי כתב האישום חלקו של נאשם 3 הינו מזערי; הוא הורשע על פי הודאתו בעבירה של רישום כוזב במסמכי תאגיד באישום 7 בלבד.

בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת הצדדים שלפיה ההסדר הסגור אליו הגיעו, מאזן בין חומרת העבירה והאינטרס הציבורי המוגן, לבין העושה והעונש. הנאשם ללא עבר פלילי, הודה וחסך זמן שיפוטי.

לפיכך אני גוזר על נאשם 3 את העונשים הבאים:

- א. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך 3 שנים, עבירה שהורשע בה בהליך זה בדבר רישום כוזב במסמכי תאגיד.

ב. קנס בסך 70,000 ₪ שישולם מהכסף שהופקד בקרן החילוט בעניינו של נאשם 3.

נאשמת 2

57. נאשמת 2 היתה בניהולו של נאשם 1, ובמסגרתה בוצעו עיקר העבירות מושא כתב האישום המתוקן, באמצעות נאשם 1. בנסיבות אלה, אני מטיל על נאשמת 2 קנס בסך 700,000 ₪ לתשלום ב 40 תשלומים חודשיים החל מ 10.2.23.

נאשמת 10

58. נאשמת 10 אף היא פעלה בניהולו של נאשם 1, אך חלקה קטן בהרבה מחלקה של נאשמת 2; היא הורשעה בעבירות במסגרת האישום 3 בלבד. בנסיבות אלה, אני מטיל על נאשמת 10 קנס בסך 300,000 ₪ לתשלום ב 30 תשלומים חודשיים החל מיום 10.2.23.

נאשמת 4

59. נאשמת 4 הורשעה יחד עם נאשם 3 בעבירה אחת של רישום כוזב במסמכי תאגיד בלבד, במסגרת האישום השביעי. בהסדר הטיעון הוסכם כי גם נאשמת 4 תהיה חופשיה לטעון לעונש.

ב"כ המאשימה טענה כי יש להטיל על נאשמת 4 קנס נכבד, אך יש לאבחן בינה לבין נאשמות 2 ו- 10, שהורשעו בעבירות מס מהותיות.

מאידך, נטען על ידי הסניגור כי אין להטיל קנס על נאשמת 4, משום שהקנס שהוטל על נאשם 3 בגין אותה עבירה משקף בתוכו את העונש של נאשמת 4.

בנסיבות הענין, בשים לב לטענות הצדדים, אני מחליט להטיל על נאשמת 4 קנס בסך 30,000 ₪ לתשלום ב- 3 תשלומים חודשיים החל מ 10.2.23.

חילוט

60. כאמור, הוסכם בהסדר הטיעון על חילוט הרכוש המפורט בסעיף 4 להסדר, לפיכך אני מורה על חילוט הרכוש לפי חוק איסור הלבנת הון, בהתאם למפורט להלן:

א. סך של 721,950 ₪, \$ 100,500, 1,515 אירו ו-60 דינר ירדני, לרבות התשואה שנצברה בגין סכומים אלה, שנתפסו בביתו של נאשם 1, ואשר מוחזקים בחשבון יחידת החילוט של האפוטרופוס

עמוד 20

הכללי (להלן: "חשבון יחידת החילוט").

- ב. סך של 1,567 ₪ לרבות התשואה שנצברה בגינם שהופקדו בחשבון יחידת החילוט מחשבון בנק הפועלים סניף 696 מספר ח-ן 281503 על שם הנאשם 1.
- ג. המחאות שנתפסו בביתו של נאשם 1 ונפרעו בסך של 3,649,721.95 ₪, לרבות התשואה שנצברה בגינם, ואשר מוחזקים בחשבון יחידת החילוט.
- ד. שלוש המחאות מחוללות: שיק מספר 80005831 על סך 16,900 ₪, שיק מספר 80005833 על סך 16,957 ₪, שיק מספר 80005832 על סך 16,900 ₪.
- ה. יתרת הכספים בסך של 198,000 ₪, לרבות התשואה שנצברה בגינם, אשר נותרו בחשבון בנק הפועלים סניף 696 מספר ח-ן 321181 על שם הנאשם 9, ג'לאל טקאטקה, בעוד בפועל החשבון מצוי בבעלותו ובניהולו של נאשם 1.
- ו. יתרת הכספים והזכויות בסך 64,701 ₪, לרבות התשואה שנצברה עבורם, אשר מצויים בבנק הפועלים סניף 696 שמספרו 571110, על שם נאשמת 4, חברת ע. מפעל ששת האבנים למסחר באבן בע"מ, בעוד בפועל החשבון מצוי בבעלותו ובניהולו של נאשם 1.
- ז. חובות של צדדי ג' לנאשמת 2 בבעלות נאשם 1 בסך של 229,798 ₪ (97,056 ₪ + 113,508 ₪ - י.ד. כהן, ו-19,234 ₪ - א. צוק בניה).

מאשר יתר הסכמות הצדדים בהסדר, לרבות בכל הנוגע לרכוש וההמחאות שישוחררו ויוחזרו לנאשמים, ומועד ביצוע החילוט והשחרור, שיחול לאחר שפסק הדין יהפוך לחלוט.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח שבט תשפ"ג, 09 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.